

بازی تکراری، هیچ جذابیتی ندارد. چون همه طرفندهایش لو می‌رود و دیگر کسی در دام شگردهای تکراری نمی‌افتد. اما عجیب است که در بازی جنگ‌های مذهبی، صدها و بلکه هزارها سال است که اختلافات پرننگ و کم‌رنگ می‌شود و هم‌چنان بازی ادامه دارد.

مثلاً وقتی بحث شیعه و سنی مطرح می‌شود، آتش تفرقه شعله می‌کشد و جنگ و دعواهای سابقه‌دار آغاز می‌گردد. چرا این‌جا کسی از اغراض پشت پرده نمی‌پرسد؟ لااقل یکی بیاید و بودجه‌های رسمی را که برای اختلاف‌افکنی‌ها تصویب می‌شود، به گوش جهانیان برساند! آیا آن‌ها عاشق چشم و ابروی ما هستند که برای گروهی آن‌گونه می‌سازند و گروهی دیگر را این‌گونه می‌سوزانند؟

پس باید کاری کرد. اما چه کار؟ افراط و تفریط در این عرصه بسیار است. باید هر دو گروه را به رسمیت شمارد و با تأکید بر مشترکات، جای بحث علمی را برای هر دو گروه باز گذاشت تا حقیقت نمایان شود. در مقابل شعار «نه شیعه، نه سنی» و «یا شیعه، یا سنی» شعار ما «هم شیعه و هم سنی» است که معیار اصلی‌اش هم وحدانیت خدا، قرآن، پیامبر و قبله است. جالب است که در جهان امروز همه این‌ها رو به فراموشی است تا هر روز بر طبل اختلافات بیشتر بکوبند!

